

-Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ. ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਕੜਾ. ਪਹਿਲੀ ਮੈਟਰੀਮੋਨੀਅਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਏ 75 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਟੀ ਦੇ ਆਸਕਾ ਸੀਕਵਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮੈਟਰੀਮੋਨੀਅਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਲਈ ਪਤਨੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 75 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ 3 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3766 .

25 ਫਰਵਰੀ 1980

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 5-ਏ ਅਤੇ 6— ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ—ਕੀ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤੱਤ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹਾ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ—ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ .

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਗੀਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਗੱਲ

ਦਾ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ। ਐਕਟ, 1894 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਤ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ

-Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਐਕਟਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟਵਾਇਰ ਦੇ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ- 6 ਅਤੇ 9)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਇਲਾਕਾ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ।

I. (ਪਰਾ 10)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

- (a) 10 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। 1973. ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 1976, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3;
- (b) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ;
- (c) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਤੋਂ ਅਨੇਕਚਰ P-3 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ;
- (d) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ };
- (e) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ।

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ।

ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।
ਨਿਰਣਾ

ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10 ਦਸੰਬਰ 1973 ਅਤੇ 9 ਦਸੰਬਰ 1976 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।, 1894 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

(2) ਜੇ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜਨਤਕ ਖਰਚੇ 'ਤੇ 235.13 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 3, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਯਾਨੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵੱਲ ਕੋਈ ਕਦਮ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2, ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ 1974 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਜਨਾਮਚਾ ਵਕੀਲਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ ਦੇ ਮੋਡ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦਾ. ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪੀ. 3 ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕਿ (i) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 'ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਲੋੜ' ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਵੈਧ ਸਨ, ਅਤੇ (ii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਕਾਰ.

(3) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ JUSd ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (ਅਨੇਕਰ ਪੰਨਾ 3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋੜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੱਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ **ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ**। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੂਜੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵੱਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।

(4) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਅੰਬਾਲਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ (1), ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ **ਸੱਚਾਈ** 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਰਨਾ. ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ **ਮੁੱਖ** ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ, ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ **ਸਹੀ** ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ। ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ

Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਮਲਕੀਅਤ** ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ** (2), ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ **ਮਾਲ-ਮਾਲ** ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"9. ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ **ਇਜ਼ਾਦ ਕੀ ਹੈ**? ਕਨੂੰਨੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਇਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-ਕਈ ਵਾਰੀ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਰਾਦਿਆਂ, ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਮੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਿਖਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਟੀਚਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਜਾਂ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਿਆ ਮਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਪਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਆਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ * ਧੁੰਦਲੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਡਿਸਰਾਈਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ... ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ - ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਾਂ - ਜੋ ਕਿ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ,

ਸਾਰੇ ਝਰਨੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।" ਪਾਵਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤ ਲਈ **ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ**। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੈਤਿਕ ਤਾਲਮੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਭਾਵਕ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਮਕਸਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ **ਜਾਂ** ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ।

(6) ਇੱਥੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ **ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ** ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪੀ. 3 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 3 ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1. ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਇਲਾਕੇ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਰੀਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੰਢ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇਖੋ]। ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **(ਦੇਖੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 24, ਸੱਤਵਾਂ)**। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ **ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ

Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3), ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; sectiOjU; \$Cl) ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ: -

“14. ਇਸ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਉਸਾਰੀ। ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਨੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੌਪੋਨੇਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਆਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। (1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਰੀ ਵਧੇਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ- ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਉਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅੰਡਰਸੈਕਟਿਬਨ ਫਾਈ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ

-Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ: ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਾਸਾ ਦਿਓ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਗਿਰਾਵਟ I en. ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 5 ਏ ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਟੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(8) ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਕੌਮ ਪੈਨਸ਼ਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀ। 10, 1973, ਯਾਨੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ? ਕੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ? ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(9) unconscionable ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪੀ. 3 ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ P. 1 ਅਤੇ P. 3, ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(10) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿਥਰਸ* (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ, ਧਾਰਾ 4, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਅਤੇ P. 3 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ

(4) 1976 PLJ 3'56.

-Man Singh and others v. State of Punjab and another (I. S. Tiwana, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਅਸੀਂ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।
ਆਈ.ਡੀ.

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸੀ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਮਹੀਪਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1977 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 720।

ਫਰਵਰੀ 26, 1980।

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)— ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 12 ਅਤੇ 16— ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ 1955— ਨਿਯਮ 9 (j) — ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਯਮ 9 (j) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ।) — ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਲਥੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ—ਨਮੂਨਾ ਸਤਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ — ਦੋਸ਼ੀ—ਕੀ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (j) ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਬਰੀ ਕਰਨਾ—ਨਿਯਮ 9(j) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ— ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 9(j) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਇੰਨੀ ਸਖਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਇੰਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਯਮ 9(j) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਕੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਸਿਹਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪੁਰਾਬਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਪਰਾ ੩)।